

[Christmas Møller.]

af 1922, og pegede paa, at den ekstraordinære Bevilling, der var blevet nedsat med 2,4 Mill. Kr., nu atter er blevet forhøjet med dette Beløb, fordi man ikke kunde faa det paagældende Lovforslag gennemført i Landstinget, denne Sabotage af Forsvarslovene vilde man ikke være med til, saa vil det være nødvendigt for mig at minde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om, efter at han selv har talt om de alt for lave Tal paa visse Konti, navnlig paa § 22 II. L., at han selv har erklæret 1922-Ordningen fuldt gennemført for at være det uundværligste Minimum, Danmark kunde have, og jeg har Lov til at spørge det ærede Medlem, som har saa lang en parlamentarisk Praksis, og som nyder en saa ualmindelig Anseelse, baade indenfor og udenfor denne Sal: hvor er det muligt for ham at sige, at fordi der i Loven staar et Tal paa 3 Mill. Kr., kan man ikke uden ved særlig Lov lave denne ekstraordinære Bevilling om til 600 000 Kr., samtidig med at det ærede Medlem ved hele sin Betragtningssmaaede gaar ind for, at naar der staar nogle ganske bestemte Tal for, hvorledes Flaaden skal være, og der er en ganske bestemt Forudsætning for, hvilke Ammunitionsbeholdninger der skal være, saa gælder disse Tal ikke, saa har man Lov til at gennemføre Bevillinger, som ændrer disse Tal fuldstændigt? Jeg synes, at jeg efter de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har gjort, har Lov til at stille ham dette Spørgsmaal.

Jeg kan jo kun med Tilfredshed have hørt det ærede Medlem gøre sine Betragtninger gældende angaaende Konto 22 II. L.; det er muligt, man vil komme til at tale mere herom, men jeg skal kun nu, da vi baade maa tale om Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter, sige, at hvad der paa Krigsministeriets Budget ikke fremtræder i saa stor Udstrækning nu, nemlig Sabotage af Ordningen af 1922, det fremtræder med voldsom Aabenhed paa Marineministeriets Budget. Og naar jeg nu slutter med at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han, der har den parlamentariske Pligt til at røgte disse to Ministeriers Sager, her har foreslaaet Bevillinger, som giver os Mulighed for at have de Beholdninger, de Skibe, kort sagt hele det Forsvarsberedskab, vi nu en Gang skal have efter

Lovene af 1922, saa regner jeg med, at den højtærede Forsvarsminister i Dag vil udtale sig herom, ligesom han altid tidligere har villet udtale sig om dette Spørgsmaal.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg bringer det samlede Finansudvalg en Tak, fordi det har tiltraadt samtlige de af mig stillede Ændringsforslag. De Ændringsforslag, der er stillet til Krigsministeriets Budget under Nr. 337 og 343, kan jeg ikke modtage, og jeg vil gerne sige til det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, i Anledning af den foreslaaede Forhøjelse af Beklædningskontoen, at saavel de Konservative som andre ved, at Beklædningskontoen lige fra 1922 aldrig har været i fuld Overensstemmelse med, hvad der vilde udkræves, hvis vi i 1922 kun havde haft de Beholdninger af Beklædning, som vi normalt skulde have.

Der blev under Krigssituationen anskaffet en Mængde Materiel, anskaffet store Beholdninger af Beklædningsvarer, og derfor har man i lange Tider kunnet nøjes med en mindre Bevilling paa Beklædningskontoen, end det ellers vilde være nødvendigt, naar man skulde have de fastsatte Beholdninger. Jeg kan ogsaa tilføje, at der, selv med den Nedsættelse, som er foreslaaet og tiltraadt af Udvalgets Flertal, ikke vil være for ringe Beklædningsbeholdninger for det kommende Aar.

Saaledes er Stillingen med Hensyn til Beklædningskontoen. Det maa jo heller ikke glemmes, at vi under Krigen udskrev langt flere end det normale Tal for at kunne have ungt Mandskab i Stedet for det gamle, som skulde indkaldes til Sikringsstyrken, og at der blev anskaffet Beklædning i Forhold dertil; for hvert Aar, der gaar, bliver Mobiliseringsstyrken i Danmark mindre og mindre indtil 16 Aar efter Verdenskrigens Afslutning, og derfor er Beklædningskontoen saa stor, at jeg maa anse det, vi her har foreslaaet, for fuldt forsvarligt.

Det samme gælder i nogen Grad, hvad angaar Krigsmateriellet. Ogsaa her blev der foretaget store Anskaffelser, og medens jeg er enig med det konservative Folkepartis Ordfører i, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, saa er det dog saaledes, at Rigsdagen, selv om det er vedtaget, hvad der i Henhold til